

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Margarita Evangelica

Essche, Nicolas van

Coloniae, 1545

gratiaru[m] actio pro se & omnibus hominibus. 55

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49323](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49323)

LIBER III.

tionem, iudicijque tui quo iudicas animam meam. Et quæcunque a me per internas inspirationes tuas requiris vt faciam, da vt vere faciam. Quia sine te nil possum, qui vas sum plenum iniquitatis, ita quod nisi me incessanter custodires, sine cessatione in peccati profunda ruerem. Porro ista iam dicta, de nostri videlicet custodia & reprehensione, in inferiori semper animæ portione perseverabunt. Superior autem animæ pars liberum quendam accessum in Deum semper habebit, cum simplici oculo gratitudinis, qui a diuina claritate circumdatur. [Credo in spiritum sanctum, sanctam ecclesiam catholicam, sanctorum communionem, remissionem peccatorum, carnis resurrectionem, vitam æternam, Amen.] O fidelis medice & amator animarum, da mihi quæso vt omnem fiduciam meam in te constituam, opera spiritus cognoscam atque discernere sciam, cunctorum bonorum te auctorem & operatorem existere fideliter credam: quodq; ecclesia tua sancta catholica omnium sit apotheca aromatum, in qua medicina et sanitas animæ, sacramenta omnia, multa que preciosa dona existunt. Per quæ nimirum sacramenta anima purgatur, exornatur & sponso cœlesti vnitur, vnique cum sanctorum communionem efficitur: quippe quæ & cum Christo Iesu vnum existit, qui caput est sanctorum omnium, pro quo omnes passi sunt ac viriliter decertarunt, qui item est gloria omnium, per quem animæ vita gloriæ sempiterna præstatur, Amen.

Oratio ignita & gratiarum actio deuota
 HH v pro

MARGARITAE EVANG.

pro nobis & hominibus vniuersis.

Cap. LV.

O Fons & origo omnium rerum, qui tuum in animæ meæ fundo cœlum contulisti, qui que es pabulum spiritus mei, rector animæ meæ, & protector ac custos corporis mei, oro & obsecro te, vt te ipsum exhilarare ac laudare de abyssali illa charitate digneris, qua me ab æterno dilexisti, humanam naturam pro me suscepisti, trigintatribus & amplius annis in omni pœnalitate, paupertate & despectu me miserabiliter quæstisti, nec satisfacere potuit amore languenti animæ tuæ, nisi me in præmium haberes laboris tui. O quam incomprehensibilis est amor atque fidelitas tua, quam mihi indigno exhibuisti. Et quomodo vnquam potero hanc satis laudare? O si vel solus omnia quæ vnquam facta & adhuc in finem vsque seculi fienda sunt, bona perficere possem, certe nec sic aliqua fieret relatio digna pro tam innumeris bonis ac beneficijs tuis, quæ mihi pauperulo contulisti, & adhuc sine cessatione confers. O superdignissime Deus meus, si omnes linguas omnium præteritorum, præsentium & futurorum solus haberem, effari nullatenus possem, quomodo me ex profundo limbo puteo extraxisti, de mortis carcere redemisti, & iam denuo suscepisti, postquam cum innumeris amatoribus fornicata est anima mea. Nam & sapius me in precioso sanguine tuo lauisti, tepso me vestisti, cibasti, & exornasti, in sponsam tibi animam meam desponsasti, viam per

per quam ambulare debeo, ipse me præcessisti, ostium per quod inconfusus ad te valeam ingredi, reserasti, & locum in quo tibi vniri debeam, in ipsa videlicet vita vitali, mihi præparasti, in qua omnes sancti exultant. Etenim locus iste fundus occultus est animæ, qui est cœlum & habitatio tua. Animæ nanque omnes sedes sunt de domo David, in quibus tu Deus æternæ residentis, bona & mala iudicas. Fundus autem animæ, ipse est cœlum, de quo per prophetam tuum in persona tua dicere dignatus es: Cœlum mihi sedes est, & terra, cordis videlicet humani, scabellum pedum meorum. Quam ergo sollicitè ac timorate viuere nos oportet in præsentia tantæ maiestatis tuæ? **O** nobilissime inhabitator ac redemptor animæ meæ, obsecro vt per amarissimam passionem tuam omnem cœlestem exercitum, & cuncta quæ sunt in terris, lætifices. Per gaudiosum spiritum tuum omnes angelos, sanctosque vniuersos in cœlis exhilares. Per sanctissimam animam tuam redimas & lætifices omnes animas in purgatorio detentas. Per sanctissimum, mundissimum, gloriosumque corpus tuum omnia corda mundare ac purificare digneris, vt omnes secundum cœtum esse possimus, quatenus intra nos habitare te delectet, nobiscumque ambulare, sicut in paradiso nobiscum ambulare desiderabas. Eam namque ob causam a te conditi sumus. Etenim omnia propter hominem, ipsum vero propter te fecisti, non quod nostri indigeres, sed vt nos bonitate, delicijsque tuis perenniter fruermur, domine Deus noster.

De

MARGARITAE EVANG.

De triplici vita, quam ducere debet is qui Deo perfecte placere, ipsumque sequi desiderat.

Omnium charorum charissime, ex omnibus quæ de te percipere vel inuestigare possum, nihil quod tibi sit acceptius, quove tibi magis placere possim noui, quam sit triplex illa via in Maria Magdalena, quæ partem optimam elegit, in Lazaro quem a mortuis suscitasti, & in Martha quæ hospitium tibi præparabat, seduloque ministrabat, designata. Si quidem & hanc me triplicem vitam tuipse docuisti, & modo excellentissimo præcessisti. Nam in suprema portione spiritus tui semper in diuinitatis tuæ fruitionem eras subleuatus. Memoria tua in indepictam quandam nuditatem eleuata, & lætitia sempiterna repleta erat. Mundissimus aspectus intellectus tui, diuinæ essentia tuæ abyssum intuebatur. Voluntas tua immersa & circumdata erat amoris tui abyssus & essentiali quadam ac immobili quiete, ubi semper sanctissimæ trinitatis unitati tuæ respondebas, omniaque in teipso & cognoscebas & diligebas. Porro in anima tua proficientem virtuosamque vitam ducebas, quæ semper in essentialem humilitatem demersa, seipsam cum omni reuerentia ac honoris exhibitione sub altissima & omnipotente diuinitate tua, a qua in omnium virtutum perfectione exercebatur, sese inclinabat. Denique in mundissimo corpore tuo morientem siue actiuam vitam agebas. Quippe in quo mundus & sensualis oblectatio locum vel vitam non habebat, cum esset purissimum & ab omni peccati concupis-

LIBER III.

cupiscentia alienum, habitaculumque diuinitatis
 tuæ & instrumentum, cum quo redemptionē
 atque salutem nostram es operatus. Quod in om-
 nibus tibi obediētissimum atque subiectum,
 quicquid spiritus exigebat, efficere et operari pa-
 ratum erat. Quicquid enim ab anima per inter-
 nas admonitiones requirebatur, per ipsum mo-
 do perfectissimo pro nostra redemptione ad be-
 atissimæ Trinitatis gloriam exequeris. **O**ro
 itaque bonitatem tuam o superdignissime Deus,
 amator nobiliter creatę animę meę per gaudio-
 sum spiritum tuum, vt meum spiritum in diuini-
 tatis tuę vnitatem introducere, meque in vita su-
 peressentiali stabilire digneris, in qua semper in
 optima parte constitutus eique applicatus esse,
 & iuxta spiritus exigentiam ac nobilitatem viue-
 re possim. Oro quoque per sanctissimam animā
 tuam, vt in anima mea defectuositatem omnem
 mortifices, eam in gratia et amore tuo viuifices,
 in omni virtute dirigas, & in vita proficiente co-
 fortes. Oro insuper & per sanctissimum, purissi-
 mum ac glorificatum corpus tuum, vt corpus
 meum mundum efficias, cor ab omnibus quę
 in ipso mundus in seuit, purifices, tuamq; in ipso
 habitationem constituas, omnemque vitam me-
 am, iuxta sanctissimam vitam & conuersationē
 tuam dirigas, & vniuersa opera mea per sanctis-
 sima opera tua iuxta perfectissimum exemplar
 tuum perficias, quatenus hoc modo & tibi pla-
 cere & proximum ædificare, tuaq; sanctissime-
 que matris tuę exempla valeam imitari. Descę
 mihi vitam actiuam cum Martha in corpore,
 vitam morientem ac virtuosam, semperque in
 virtutibus proficientem cum Lazaro in anima,
 & per

MARGARITAE EVANG.

& perennem, abstractam ac superessentialē cum
Magdalena in spiritu ducere, Amen.

Quod hæ tres vitæ in gloriosa vir-
gine perfectissimæ fuerunt.

Cap. LVI.

O Suauissima consolatio & amabilissime
amator animæ meæ, quis explicare suffi-
ciat, quam perfecte, quam clare hæ tres
vitæ in dulcissima matre tua Maria reluxerunt.
Adeo nanque in suo spiritu superessentialis er-
rat, vt nunquam vel ad momentum extra diui-
nam præsentiam sese auerteret. Ipsa thronus er-
rat & sanctuarium Dei, in quo ipse Deus cum
omni sua essentia quiescebat. Porro in vita pro-
ficente fortissima fuit in anima sua, & in omni
virtute perfecta. In actiua denique vita adeo pu-
ra & apta erat in corpore suo, vt per ipsum bea-
tissima Trinitas mirabili quodam & ineffabi-
li modo nostræ redemptionis opus operaretur.
Ipsa decora fuit habitatio Dei, in qua non mi-
nus domino habitare complacebat, delectabat-
que, quam in ipso olim protoplasto in paradiso.
Ipsa continue introuersa erat habitabatque in
essentiali fundo spiritus sui, in quo diuina lætæ
imago, & cum pura cogitatione, simplicique in-
tuitu ac indepicto amore diuitias essentia diui-
næ, (in quam iugiter erat transformata) contu-
ebatur, Deumque omnipotentem in sui spiritus
cubiculum suscipiebat, in animæ suæ regnum
introducebat, in cordis sui domicilium hospiti-
tio recipiebat, corporisque sui tabernaculum se-
psi decenter exornabat, tota sollicita est ad omne
illius obsequium parata existēs. Vniuersam quoque